

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gellér Balázs József ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. november 18. napján meghozott, 19.P.26.164/2010/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A ... alperes által szolgáltatott ... .. című, 2009. november 27-ei műsorában „...” című összeállításában felperes nevéfelperesről képsorokat és vele kapcsolatos közléseket adott közre. A televízió által sugárzott műsor elérhető volt az alperes által működtetett ... internetes portálon is.

Az alperesi műsorban elhangzottakat sérelmezve a felperes keresetében sajtó-helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest a keresetlevélben foglalt szövegezéssel, mind a televíziós, mind az internetes közléssel kapcsolatban. Keresetében arra hivatkozott, hogy a műsorban elhangzott, hogy ...ék bombariadóval választották meg a ... elnökévé, ezzel szemben a valóság az, hogy sosem volt ennek a szerveződésnek a vezetője.

A műsor taglalva a ... egyesületek tevékenységét és ezek ...tal való összefüggéseit, megemlítette a ...-ügyet, majd a felperest és cégét, valamint egy ... településsel kapcsolatos pályázatot. Ezzel azt a hamis látszatot keltette, hogy a ...-ügy és a pályázat

összefügg, másrészt, hogy a pályázattal kapcsolatosan maga is jogszerűtlenül járt el. Ezzel szemben azonban a valóság az, hogy nem hallgatta el azt, hogy a ... Kft. tagja és ügyvezetője, erről a bírósági tárgyaláson is beszámolt. Előadta, hogy a kft. bevételeinek legjelentősebb része rendezvényszervezésből származik. A kft. megbízási jogviszonyban állt ...mal egy pályázattal kapcsolatosan, melyért 4%-os sikerdíjat kötöttek ki.

Hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes a „pályázati biznisznek” és a „pályázatok zsírozásának” felemlítésével olyan hamis látszatot keltett, hogy a ...-ügy és a ... pályázat összefügg, ő maga pedig jogszerűtlenül járt el.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

Előadta, hogy számos érdemi információ a ...-féle büntetőügy tárgyalásain került elő, mint ahogy az alperes által kifogásolt elnökké választással kapcsolatos közlés is. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperesnek részben hiányzik a keresethősi joga, mivel a ... Kft.-vel kapcsolatosan igényt nem érvényesíthet, ezen kívül a gazdasági társaságnak kizárólag a tevékenységét értékelte. A büntetőtárgyaláson elhangzottakkal kapcsolatosan előadta, hogy a sajtószervet kizárólag az a kötelezettség terheli, hogy a büntetőeljárás aktuális állásáról a valóságnak megfelelően tájékoztasson. A felperes sem vitatta azt, hogy az általa közöltek ténylegesen a büntetőtárgyalás alkalmával hangzottak el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 27.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ismertetve a sajtó-helyreigazítási eljárásra irányadó szabályokat, illetve a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalását, a véleménynyilvánítással foglalkozó alkotmánybírósági határozatokat, valamint a személyhez fűződő jogok érvényesítésével kapcsolatos jogszabályt, arra a következtetésre jutott, - vizsgálva a televíziós és az internetes közlést is - hogy a felperes keresete nem megalapozott. Kitért arra, hogy a felperes helyreigazítási kérelmének címzettje az alperesi társaság volt, ezen kívül az internetes közlés vonatkozásában a címzett személye megfelelt a hatályos jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a felperes bombariadó segítségével való megválasztása tekintetében megállapította, hogy tényszerű volt az, hogy a büntetőeljárás alkalmával ez a körülmény felmerült, ennek közlése során az alperesnek a közlés tartalmát nem állt módjában felülvizsgálni. Utalt arra is, hogy a felperes személyének megítélése szempontjából a sérelmezett közlés lényegtelen körülménynek minősül, esetleges valótlansága esetén sem alapítható rá sajtó-helyreigazítási igény.

A felperes által részben tulajdonolt cég pályázatírói tevékenysége és a ... per között közvetlen kapcsolat nem teremődött a műsorban. Az, hogy az alperesi adás a felperes vádlottként tett nyilatkozatát idézve, a jövedelem és annak forrásai tekintetében szembe állítja azzal, hogy egyetlen pályázat esetében milyen nagyságrendű díjazásra és ezen keresztül nyereségre tehet szert, még nem teremt olyan látszatot, hogy a pályázatírói tevékenység miatt bűncselekmény gyanúja merülhetne fel. A sérelmezett

műsor véleményt formált arról, hogy nem feltétlenül bizonyos az, hogy a felperes kizárólag minimálbérből élne. A pályázatírói tevékenységről az alperes nem keltette azt a látszatot, hogy törvénytelen lenne.

Az alperes egy példát említett a kft. tevékenységével összefüggésben, ami az elsőfokú bíróság szerint nem jelenti annak állítását, illetőleg hamis látszat keltését, hogy az általa részben tulajdonolt kft. kizárólag baloldali irányultságú önkormányzatok vagy társadalmi szervezetek részére végezne tevékenységet. Megállapította az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperes a kft. egyik tulajdonosaként, illetőleg képviselőjeként rendelkezik keresetőségi joggal a kft. vonatkozásában is, hiszen a kft. egész tevékenységét a személyén keresztül világította meg az alperes. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy egy üzletszerűen végzett gazdasági tevékenységet „biznisznek” nevezni nem lépi túl a véleménynyilvánítás alkotmányos határait, és a pályázatok „zsírozása” is alapvetően véleménynyilvánító közlésnek minősül. Nem állítja, és nem is kelti ez a fordulat azt a hamis látszatot, hogy bűncselekmény gyanúja merült volna fel, de véleményként valóban utal a kapcsolati tőke hasznosítására, ez azonban sajtóhelyreigazítás tárgya nem lehet.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, kérve az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetében foglaltaknak megfelelő ítélet meghozatalát, és az alperes perköltségben való marasztalását.

A bombadiadóval való megválasztással összefüggésben kifejtette, hogy ez a ...-ügy II. rendű vádlottjának, ...nak a védekezéséből származó közlés volt, amelyről a felperesnek, mind az eljárás résztvevőjének tudomása volt. E körülmény azonban nem hangzott el a sérelmezett műsorszámban, így az átlagnéző nem jutott olyan tudomás birtokába, hogy ennek a tényállításnak ki, illetőleg mi a forrása, ezért az alperes alappal nem hivatkozhat a PK 14. számú állásfoglalásban foglaltakra.

A felperes álláspontja szerint egyértelmű az, hogy a műsor összefüggést sugall a ...-ügy és a felperes által részben tulajdonolt társaság által írt ... pályázat között. Az összefüggést pedig éppen a felperes személyével teremti meg, amikor a kihallgatásának azon részét vágták be, amikor arról nyilatkozik, hogy a ... Kft-nek tagja. Téves volt az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása, amely szerint a műsor nem kelt olyan látszatot, hogy a felperes ... pályázattal kapcsolatos eljárása jogszerűtlen lenne.

A felperes kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem végezte el a szöveg megfelelő vizsgálatát, ugyanis az alperes a felperes teljes tevékenységét a kft-n keresztül a politikai ...oldalhoz igyekezett kötni.

Amennyiben az elsőfokú bíróság a sérelmezett műsorszám teljes szövegét megfelelően vizsgálta volna, akkor nem juthatott volna arra a téves álláspontra, hogy a „biznisz” illetve „zsírozás” kifejezések nem egyértelműen bűncselekmény gyanújára utalnának.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hagyja helyben, és a felperest marasztalja a költségekben.

Hivatkozott arra, hogy nincs lehetősége arra, hogy kommentárral lássa el a büntetőeljárásból származó információkat. Másrészt nincs kötelezettsége arra, hogy egy ilyen eljárásban elhangzottak valóságtartalmát firtassa.

Előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelt, amikor azt állapította meg, hogy a műsor nem keltett olyan látszatot, hogy a felperes pályázatírói tevékenységével kapcsolatosan bűncselekmény gyanúja merült volna fel. Kifejtette, hogy a sajtó-helyreigazítási perben kizárólag a tényállítások valóságtartalma vizsgálható, amelyek a felperes személyével összefüggésben hangzottak el. A műsor egészének tartalma nem bír olyan tartalommal, mint amit a felperes állított. Nem keletkezett olyan hamis látszat, hogy a pályázatnak köze lenne a ...-ügyhöz, tény azonban az, hogy a pályázatot a felperes és cége készítette, és az is tény, hogy a felperes érintettje volt a ...-ügynek. A műsorban nem hangzott el az, hogy a felperes cége kizárólag baloldali vagy ilyen kötődésű önkormányzatoknak készített volna pályázatokat, így a felperes ezzel kapcsolatosan alapos helyreigazítási igénnyel nem léphetett fel.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátai között bírálhatta felül.

Az elsőfokú bíróság jogszerű és kellő mértékben megindokolt ítéletet hozott, az abban foglaltakkal a Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokaira kiterjedően.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának III. szerint, véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

A Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalásának II. pontja alapján, nincs helye sajtó-helyreigazításnak, ha a sajtószerv valamely büntető eljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről.

Az ítélezési gyakorlat az állásfoglalást kiterjesztően értelmezi, és a büntetőeljárás valamennyi szakaszával kapcsolatban iránymutatónak tekinti.

A felperes keresetének megítélésekor mindenképpen ki kell emelni azt a releváns tény, hogy a műsor egy széles nyilvánosság előtt folyó, és közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárás anyagával foglalkozott, melynek a felperes is érintettje volt. A felperessel

kapcsolatos közléseihez az alperes jogszerűen használta fel a felperes büntetőeljárásban tett nyilatkozatait, illetve az eljárás egyéb adatait. Az alperes a műsor sugárzásakor a nyilvános tárgyaláson elhangzottakat összeállításának szerkesztése során felhasználhatta azon korlátozással, hogy azzal valótlán tény ne közöljön, illetve a valóságot se tüntesse fel hamis színben.

A bombariadóval való megválasztás felemlítése, a felperes által is elismerten a büntetőeljárásból származó információ volt, ezért az alperesnek a PK 14. számú állásfoglalásból kiindulva nem volt kötelessége a közlés valóságtartalmát tisztázni. Az eljárásban felmerült közlés valóságának szempontjából a felperesre nézve kedvezőbb megítélést az sem eredményezhetett volna, ha az alperes pontosan közli, hogy ez az adat mely vádlott vallomásából származik.

Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, a felperesnek a ...-üggyel kapcsolatban kifejtett fellebbezési álláspontjával összefüggésben arra, hogy a sugallat olyan egyéni tudattartalom, melynek vizsgálata a sajtó-helyreigazítási per tárgya nem lehet. A jogvita eldöntésénél kizárólag a sérelmezett sajtóközlés vizsgálata lehetséges, melyet az elsőfokú bíróság teljes körűen elvégzett és arra alapítottnan helyesen foglalt állást. Az elsőfokú bíróság a közlések összevetésével helyesen állapította meg, hogy az alperes nem teremtett olyan hamis látszatot, hogy a felperes, illetve cége pályázatírói tevékenysége jogszabályba ütközött volna. Osztotta a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezési ellenkérelmében foglaltakat annyiban, hogy különös jelentősége van annak, hogy a felperes érintettje volt a hivatkozott büntetőeljárásnak és a cége részt vett pályázatírásban.

A felperes cégének politikai színezetével kapcsolatban kifogásolt közlés esetében is helyesen döntött az elsőfokú bíróság, mert a kft. tevékenységét és partnereit példálózva említette az alperes, ezzel hamis látszatot nem keltett.

A „zsírozás” és „biznisz” kifejezéseket tartalmazó szókapcsolatokat, közléseket is helyesen minősítette az elsőfokú bíróság véleménynyilvánító tartalmúnak. Az alperes ezekkel a kifejezésekkel egy tevékenységet jellemzett, és nem tüntetett fel való tényeket hamis színben, különösen nem teremtette azt a látszatot, hogy a tevékenységek törvénybe ütköznének. Ezen megfogalmazások hétköznapi értelme sem olyan, melyek túllépnék a kritika elfogadott szintjét, még akkor sem, ha esetlegesen pejoratív tartalmat hordoznak.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 239. § utaló szabálya alapján, a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles viselni az alperes másodfokú költségét, mely az alperesi jogi képviselőt a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése szerint megillető ügyvédi munkadíjból áll.

A felperes köteles viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2011. február 10.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.  
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő